

[Arnth Jensen.]

regler, var alle dog klar over, at det var en af hovedopgaverne, og ud fra dette synspunkt er der arbejdet både i kommissionen og i det udvalg, som har behandlet dette lovforslag.

At opgaven ikke var ligetil, viste sig ret snart, idet hver part holdt på sit som det bedste, og undersøger man resultatet både fra kommissionen og fra udvalget, ser man, at den ordning, man er kommet til, den såkaldte valgfri ordning, sandsynligvis vil betyde, at man i Sønderjylland i overvejende grad vil blive ved den ordning, man har nu, med skolenævn ved hver skole, medens man i det gamle land i hvert fald foreløbig i al almindelighed sikkert vil holde sig til den nugældende ordning med en fælles skolekommission for hele kommunen. Man skal altså ikke sige, at lovforslaget løser problemet som en absolut ensartet ordning, men man kan med rette sige, at det skaber muligheder for, at en sådan kan nås, hvis det praktiske liv gør det ønskeligt, og det gør det måske. Kommissionens flertalsforslag pegede jo også i samme retning; men medens man der lagde hele afgørelsen om, hvilken form man ville vælge, i kommunalbestyrelsens hånd, er man under behandlingen her i rigsdagen nået frem til at give forældrene medindflydelse på, om der skal oprettes skolenævn eller ej; hvis det viser sig, at der blandt disse er trang dertil og interesse derfor, vil de blive oprettet.

Vi kan fra vor side fuldtud tiltræde disse ændringer, vi indser det berettigede i denne udvidelse af forælderrettighederne, og jeg føjer til, at vi også er overbevist om, at denne udvidelse af rettighederne vil følges af en forøget ansvarsfølelse for skolen. Vi har den faste overbevisning, at både forældre og lærere vil forstå at modtage det tilbud, der nu gives fra lovgivningsmagtens side, på en sådan måde, at det, der har ligget til grund for lovforslagets affattelse, nemlig ønsket om en større interesse fra den enkeltes side overfor skolen og et nøjere samarbejde mellem hjem og skole, vil ske fyldst. Jeg går tillige ud fra som givet, at den højtærede undervisningsminister, som han har meddelt det i udvalget, vil bestræbe sig så stærkt som muligt for at give sådanne valgeregler og valgformer, at det mindst mulige valgmaskineri sættes i gang de steder, hvor afstemninger skal finde sted.

Det har været fremført overfor mig, at den ordning, som nu foreslås, skulle være en slags tilsidesættelse af, ja, en slags mis-

tillidsvotum til kommunalbestyrelserne. Dette er ikke rigtigt. For det første vil en nyvalgt kommunalbestyrelse ikke være uvidende om det, hvis der i en skolekreds i kommunen er stærk stemning for, at der oprettes skolenævn ved dens skoler, og for det andet kræves der et så stort antal forældrestemmer ved afstemningen for, at gennemføre skolenævn, at det ville være uforvarsomt af en kommunalbestyrelse at gennemtrumfe det modsatte, blot for at få sin egen vilje. Noget andet er, at det efter min mening måske ville have været bedre for skolens hele liv, om spørgsmålet skulle besvares ikke blot af de beboere, som på det tidspunkt har børn i skolen, men af alle beboere i skolekredsen, for en skoles forhold rækker længere ud end til de hjem, der på det givne tidspunkt har skolesøgende børn.

I kapitel 2, afsnittet om kredsstyrelse og kredstilsyn, er der meget få ændringer. Man har, som det var foreslået af den højtærede minister, bibeholdt forslaget om skoledirektionernes sammensætning med amtmanden som formand og 4 valgte medlemmer, og man har bibeholdt de udvidede beføjelser, som var foreslået for skoledirektionerne. De paragraffer, der særlig har været forhandlet om, er, som også nævnt af udvalgets ærede ordførere, § 21, der omhandler amtsskolekonsulenternes ansættelsesvilkår, og §§ 25 og 26, der omhandler ansættelse af konsulenter for særundersøgelse. Vi har altid hævdet, at amtsskolekonsulentens stilling var så nær knyttet til skoledirektionerne, at det var rimeligt, at disse havde den afgørende indflydelse både på deres ansættelse og på deres eventuelle afskedigelse, og når vi i 1946 gik med til at løse dem fra deres lærerembeder og oprette de selvstændige stillinger, var betingelsen den, at man blev ved den hidtidige ansættelsesmåde, og at man skabte udvej for, at en amtsskolekonsulent ikke knyttedes fastere til embedet, end at afskedigelse kunne finde sted, hvis skoledirektionen fandt, at der indtraf forhold, som gjorde, at man for skolens og hele hans virksomheds skyld måtte anse en sådan afgørelse for påkrævet. Også den gang var der fra amtsskolekonsulenternes side ønsket fremme om kongelig udnævnelse, og disse ønsker blev også fremført i kommissionen, hvor de, det skal jeg indrømme, fik stort flertal. Man begrundede ønsket med, at stillingens karakter og lønmæssige placering berettigede til kongelig udnævnelse. Overfor dette har jeg hævdet, og mit parti har været enigt med mig, at for det første er det ikke givet, at den